ODO LUCENSIS. MAMERTUS VIENNENSIS. DE CONSTRUCTIONE TABERNACULI. DE CANDELABRO LUMINIS ET DE TABERNACULI VASIS. DE ORNATU SACERDOTUM. QUAESTIONES THEOLOGICAE ET PHILOSOPHICAE

Anfang 13. Jh. Seite 13r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1049
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

naret diabolū ⁊ hominē liberet. S; cū
in mundo eēt filius di q ubiq; ē. quomodo
uenit in mundū. ueni. q. uisibilit apparuit.
Solet queri. qr. nipat. nec spc. s. carnē
assumpsit. ⁊ solus filius. ad q p dici. q
patrē non decuit. quia ei ñ ouenit mitti
cū ñsit a alio. neq; spīn. s. ne alius eēt in
humanitate filius. alius in diuinitate. et
sic eēnt duo filii in unitate. ē g psona filii
incarnata. ut idē q erat filius i diuinitate
eēt filius in humanitate. Erat ⁊ decens. ut
sic psapiam suā pāt mundū fecerat. sic p
eam dē redimeret. Et q. in hoīe utraq; na
tura corrupta erat. s. anima ⁊ corp. utrā
q; suscepit. ut utrūq; liberet. nec tūp sonā
hoīs suscepit.] aliam hoīs nāmq; suscepit.
⁊ ūp sonā. Aug. in lib de fide adpetrū
Dis enim uerbum ñ accepit psonā hoīs
⁊ naturā. In ā g. due naturē sunt. diui
na ⁊ humana. ⁊ res subē. caro. aīa. ⁊ uer
bū. ⁊ ñ due psone. alia enim natā ds. alia
hō. ⁊ ñ alia psona ds. ⁊ alia ille hō. Sed ñ
aug. dicit ad felicianū. aliud di filius. aliud
hominis filius. ⁊ ñ alius. ad hoc quod dicitur ñ
assūpsisse psonam. opponitur. sic. aiam
⁊ corp suscepit. s; his una p. g assumpsit
sonā. q sic solutē. Illa duo simul uniuncta
sunt una psona. ⁊ aī quā assumient aūbo
ñ erāt simul uniuncta. Iuā assumēdo unuit
⁊ unendo assumpsit. S; uerū potest oppōi
qd anima ÷ ratio nat subā in duū due natē
q ÷ distinctio psone. g si assumpsit aiam
psonā. q utrq; sequeretē si pruis eēt illa
anima q assumietur. ē namq; anima p
sic angls. Quid ⁊ ÷ hō. ñ anima tūs cor
pus. ⁊ ideo ñ assumpsit psonā. quia nō
erat psona q assumpsit. anima nāq;
creando assūpsit. ⁊ assumendo ē aut.
Cadē oppositio fieret sic. filius di hoīem
assumpsit. ⁊ nullus homo ē q ñ sit psona.
q ñ sit filius di. S; ut diximus nō
erat homo ille pruis q assumeretur.
licet enim corpus eēt pius. ñ tñ anima. nāq;
ñ assūpsit hominē q pius eēt. s q assum
do creauit. Sed ñ uidet ēt ēt dicendū. assū
psit aliquē hominē. s assumpsit hoīē
simpliciter. q tñ sic pbari posse uidet.
Assumpsit hominē q pependit i cruce.
q de spū. s. ceptus. g aliquē. q. sophis
ticum ē. ut illud aliud. Inter ter ro anno
uidi illū qui ē episcopus. g. aliq; epm.
S; qui cēd in hymnis modi diuersia uer
bor concedatur. ⁊ indubitanter teneūt
q ñ assumpsit psonam. Et enim aug. di
cit. cum de rebus stat. i uerbis ñ est ha
benda diuersia. Predicte tñ q̄stiones
rursus potest illud adiungi. S nō nō est
p assumpta q ñ fuit hō ille aī quā assu
meretur a uerbo. tē hō ille cr q fuit as
sumptus psona fuit. ⁊ si homo aūbo as
sumptus ÷ p. cum hō ille sit unitus ūbo.
p illa ē unita uerbo. ⁊ sic psona ē unita
psone. q ñ ÷ concedendū. Non enim ē alia
psona hō assumpt a uerbo. ⁊ una psona
cū uerbo. Legitē namq; hō assumpt
÷ in unione psone. ñ naturē. quia ñ ÷
una natura cū uerbo. ⁊ una psona. Sicē
enim anima ⁊ caro unus ÷ homo. ita ⁊ ds
hō ⁊ quia uis multo maior sit uno mit
dū ⁊ hominē. q mit anima ⁊ corpus.
Maior quippe uno ÷ mit spūalē natam
⁊ spūalē. quā mit spūalē ⁊ corpalē. ds v

⁊ sed illud ait aliud deputat ē aliud dmatis nāle